

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614201390
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Matulayová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614201390.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Evou Matulayovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi : T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. Š. XXXX/X, L., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenom opatrovníkom C. X., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO : 42 362 962, v zastúpení JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 3.784,23 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.673,18 € **zastavuje**.

II. Súd návrh **zamietá**.

III. Odporcovi náhradu trov konania proti navrhovateľovi **nepriznáva**.

IV. Navrhovateľ je **povinný** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 634,08 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1. T. P., nar. XX.XX.XXXX a 2. H. O., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.784,23 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.03.2010 do 11.08.2013 vo výške 398,88 €, ročný úrok z omeškania 8,5 % zo sumy 3.784,23 € od 12.08.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 16.06.2005 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca Zmluvu č. 262810193 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Odporca v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d.) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej

zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa § 52 až § 54 OZ. Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (lex specialis). Práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone, tak je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31.12.2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 ObZ, t.j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa. a.s. a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 4.275,03 €, ktorá pozostávala z istiny 3.284,86 €, riadneho úroku 726,19 €, úroku z omeškania 207,85 € a ostatného príslušenstva 56,13 €. Sumu 56,13 € predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 207,85 € predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4.315,21 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach v sume 66,39 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.11.2014 v počte 57 a celkovej výške 3.784,23 €. Splátky pôvodné splatné od 20.08.2013 do 20.11.2014 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.08.2013 si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania návrhu uhradil na uplatňované splátky 0,- €. Uplatňovaná dlžná suma ku dňu spísania návrhu pozostáva z 57 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 3.784,23 € (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

Súd konanie voči odporcovi v 2. rade zastavil uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 23Ro/37/2014 - 55 zo dňa 20.08.2014, nakoľko odporca v 2. rade dňa 11.02.2014 (t.j. pred podaním návrhu) zomrel.

Uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 26.06.2015, sp. zn. 6C/17/2014 - 63 súd ustanovil odporcovi T. P. opatrovníčku v osobe C. X., súdnej tajomníčky Okresného súdu Prievidza z dôvodu, že odporca sa nachádza na neznámom mieste, o čom súd vykonal rozsiahle šetrenie.

Opatrovníčka odporcu sa k návrhu nevyjadrila.

Dňa 18.09.2014 bol tunajšiemu súdu oznámený vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania, ktorého písomné vyjadrenie k návrhu bolo súdu doručené dňa 14.08.2015. Vo vyjadrení vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 16.06.2005, ktorej súčasťou sú všeobecné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Žalovaný ako dlžník a Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ, ktorý je bankou podnikajúcou na základe bankového povolenia, podpísali dňa 16.06.2005 listinu označenú ako Zmluvu. V zmluve sa strany dohodli, že súčasťou zmluvy sa stanú „ VOP, Úverové podmienky, Sadzovník a podmienky určené Zverejnením „, pričom za VOP sa považujú „ Všeobecné obchodné podmienky vydané ... s účinnosťou od 01.08.2002 „. Zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Tento výklad je v súlade so smernicou Rady 93/13/ EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 OZ preto aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Z povahy postavenia účastníkov zmluvy je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Neobstojí argument žalobcu, že na právny vzťah sa aplikuje výhradne zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Zo žiadneho predloženého dôkazu nevyplýva, kedy a ako žalovaný účet reálne vyčerpал (keďže k čerpaniu nedošlo podpisom zmluvy, ale malo k nemu dôjsť bezhotovostne), ktoré splátky a kedy žalovaný splatil a v akej výške (v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť, či sa dostal do meškania a kedy). Taktiež nebolo dokázané, kedy a ako právny predchodca žalobcu (banka) vyzvala žalovaného na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami, ani splnenie podmienok

postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súčasne vedľajší účastník na strane odporcu namietal, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou, pretože si v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená, nakoľko nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, t.j. nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe (rozpor s § 39 OZ a § 40 ods. 1 OZ). Zdôraznil, že túto povinnosť nemožno nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Základnou podmienkou konania je aktívna legitímáciu žalobcu, má za to, že žalobca nemá právo vystupovať v tomto konaní ako žalobca, keďže nepreukázal platné postúpenie pohľadávky. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo dňa 19.07.2013, ktorú vykonal žalobca je nekalá obchodná praktika zo strany žalobcu, resp. úkon v rozpore so zákonom, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách, čo v konečnom dôsledku znamená, že žalobca nemôže spravovať takzvaný živý úver, teda ani vyhlásovať mimoriadnu splatnosť takéhoto úveru. Je tiež potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnuté pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie žalobca nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto aj nárok uplatnený žalobcom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je „ nárokom“, ktorý nemá oporu v zákone, a preto súd nemôže takémuto právu poskytnúť ochranu. Tento záver podporuje dokonca aj čl. 7 bod 7.6.1. VOP, „ ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta.... banka je oprávnená a.) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ...“. Zmluvné strany si teda dohodli v texte VOP, že iba banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Aj z týchto ustanovení VOP je zrejmé, že úver môže zosplatiť len banka, resp. držiteľ bankovej licencie. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé pohľadávky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Právny predchodca žalobcu v rozpore so zákonom postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu. Keďže neboli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky, žalobca nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči žalovanému žiadne nároky. Vedľajší účastník navrhol, aby súd návrh v celej časti zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť mu trovy konania.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 02.10.2015 v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ako aj v neprítomnosti opatrovníčky odporcu, za prítomnosti právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju a navrhovateľovu neprítomnosť písomne na čl. 87 spisu s tým, že súhlasil s rozhodnutím súdu v ich neprítomnosti. Opatrovníčka odporcu, ktorá mala vykázané doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala z dôležitých dôvodov o jeho odročenie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to najmä: zmluvou o splátkovom úvere č. 0262810193, dohodou o ručení, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámeniami o postúpení pohľadávky, výzvami k úhrade a oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE vrátane prílohy č. 1, pokusmi o zmier, uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 23Ro/37/2014 - 55 zo dňa 20.08.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C/17/2014 - 63 zo dňa 26.06.2015, vyjadrením vedľajšieho účastníka k návrhu, čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania, výsluchom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Dňa 16.06.2005 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca T. P., nar. XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere č. 0262810193 podľa ust. §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového splátkového úveru vo výške 130.000,- Sk (4.315,21 €), s premenlivou úrokovou sadzbou 12,10 % ročne v deň podpisu úverovej zmluvy, s výškou mesačnej splátky v sume 2.000,- Sk (66,39 €), so splatnosťou prvej splátky 20.07.2005, periodicitou splátok : mesačne

k 20. dňu v mesiaci, konečnou splatnosťou úveru 20.11.2014, splatnosťou úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca a poplatkom za správu úveru 50,- Sk (1,66 €) / mesačne.

Dohodou o ručení zo dňa 16.06.2005 uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a H. O., nar. XX.XX.XXXX (odporkyňa v 2. rade) ako ručiteľom, odporkyňa v 2. rade písomne vyhlásila, že uspokojí záväzok odporcu v 1. rade T. P., ak tento záväzok nespĺní odporca v 1. rade a stala sa tak dlžníkovým ručiteľom.

Z oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporcom 1. a 2. , že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 pohľadávku voči odporcom v sume 4.275,03 € s príslušenstvom.

Výzvami k úhrade a oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.07.2013 vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.07.2013 a súčasne požiadal odporcov o okamžité uhradenie dlžnej čiastky v celkovej sume 4.441,86 €, najneskôr do 03.08.2013.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013 uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom boli pohľadávky postupcu so všetkými právami postúpené na navrhovateľa. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013 je zrejmé, že bola postúpená aj pohľadávka voči odporcom s tým, že dátum poslednej úhrady odporcu v 1. rade bol 16.12.2011, počet dní omeškania : 644 a splatnosť úveru bola dňa 20.11.2014.

Z pokusov o zmier zo dňa 13.02.2014 vyplýva, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, navrhovateľ vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy 4.922,02 €, najneskôr do 28.02.2014.

Z čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania zo dňa 21.09.2015, ktoré bolo súdu doručené dňa 28.09.2015 súd zistil, že po podaní návrhu došlo zo strany odporcu k úhradám časti žalovanej sumy, na základe čoho navrhovateľ podľa § 96 ods. 1 O.s.p. vzal návrh na začatie konania čiastočne späť - v časti sumy 2.673,18 € a navrhol, aby súd zaviazal odporcov zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.111,05 € s príslušnými úrokmi z omeškania a trovami konania.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní pred tunajším súdom uviedol, že navrhovateľ nepreukázal aktívnu legitimitáciu. Postúpenie pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa nespĺňalo podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý je lex specialis. Uviedol, že zo spisu nie je zrejmé vyhotovenie ani doručenie výzvy banky vo vzťahu k dlžníkovi, ani nie je hodnoverne doložené, že odporca bol v omeškaní 90 dní. Dodal, že postúpená mohla byť len splatná pohľadávka, ktorú splatnosť mohla vyhlásiť len banka, nie navrhovateľ. Mimoriadna splatnosť bola vyhlásená navrhovateľom dňa 19.07.2013. Postúpenie je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a žalobu pokladal za nedôvodnú, v rozpore so zákonom. Uplatnil si trovy konania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza a jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť

písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „ postupník „) aj bez súhlasu klienta.

V danej veci navrhovateľ odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú odporca uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a. s., ktorá je bankou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Túto pohľadávku voči odporcovi mal získať navrhovateľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013.

Postúpenie pohľadávky je upravené v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi, a to i bez súhlasu dlžníka.

V danom prípade sa však Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky odporcu na inú osobu musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s plnením tejto pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť, a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto postúpenie je svojim obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

Navrhovateľ tvrdiac, že pohľadávku nadobudol postúpením od banky, mal riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, čo je predpokladom na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie. Navrhovateľ však v konaní nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi (po zastavení konania voči odporkyňi 2. z dôvodu jej úmrtia pred podaním návrhu) v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., v dôsledku čoho nemožno považovať postúpenie pohľadávky za platné. Preto súd konštatuje, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená. Navrhovateľ totiž nepredložil súdu žiaden dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách, t. j. dodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe. Navrhovateľ v konaní žiadnu písomnú výzvu banky ani vôbec nedoložil a jediná výzva nachádzajúca sa v spise je výzva navrhovateľa k úhrade dlhu odporcom po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcovi zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0262810193 zo dňa 16.06.2005 súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie návrhu.

Súd však návrh zamietol aj z dôvodu, že považoval zmluvu o postúpení pohľadávok na navrhovateľa z pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. za neplatný právny úkon, lebo vykonaným dokazovaním zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. , ktorá má štatút banky, previedla na navrhovateľa celú pohľadávku, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere, predtým ako sa stala splatnou. Pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. je povinný dodržiavať zákon o bankách a konať v jeho intenciách. Pri bankových úveroch podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, zákon poskytuje dlžníkom ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru a preto predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá už je splatná. Pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 09.07.2013 oznámil odporcovi ako dlžníkovi, že postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 26.06.2013 pohľadávku vo výške 4.275,03 € s príslušenstvom navrhovateľovi s tým, že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkov

- navrhovateľovi. Zo strany právneho predchodcu navrhovateľa - Slovenskej sporiteľne, a.s. nedošlo k zosplatneniu úveru, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013, v ktorom sa okrem údajov o výške pohľadávky a jej príslušenstva uvádza aj splatnosť úveru dňa 20.11.2014, teda splatnosť dohodnutá v zmluve o splátkovom úvere. Aj z toho mal súd za preukázané, že pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru, ale až súčasný navrhovateľ, ktorý dňa 19.07.2013 zaslal odporcovi vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.07.2013, teda až po postúpení pohľadávky.

Takto vykonaním dokazovaním, po spoľahlivo zistenom skutkovom stave, má súd za dostatočne preukázané, že návrh navrhovateľa je nedôvodný a preto ho súd z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.673,18 € zastavil v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ pred začatím pojednávania zobral v tejto časti návrh späť. Keďže k späťvzatiu návrhu došlo ešte pred začatím pojednávania (dňa 28.09.2015) na zastavenie konania nebol potrebný súhlas odporcu v súlade s ust. § 96 ods. 3 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca bol v konaní plne úspešný, preto by mu prináležala náhrada trov konania v plnom rozsahu. Odporcovi však v konaní žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, preto súd rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy konania, a to v súvislosti s právnym zastúpením vedľajšieho účastníka na strane odporcu na ochranu a podporu záujmov odporcu v spore, a to vo výške 634,09 €. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 16.09.2014, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 13.08.2015 a účasť na konaní pred súdom dňa 02.10.2015) po á 141,09 €, 1 krát režijný paušál v sume 8,04 €, 2 krát režijný paušál po á 8,39 €, náhrada za stratu času po 13,98 € za jednu polhodinu x 8 polhodín, t.j. v sume 111,84 € a cestovné náhrady na ceste Bratislava - Partizánske a späť v sume 74,16 €, t.j. spolu 634,09 €. Preto súd rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v celkovej výške 634,08 €, v ktorej sume si právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu trovy konania uplatnil. Trovy konania je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ust. § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a.), c.), d.), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).